

Ний заехме
си местата,
с поглед вперен
към вратата, —
никой нищо
не говори . . .
Отведнъж се
тя отвори . . .
Сериозен,
кат държавник,
влезе класният
наставник,
очилата си
закачи,
на катедрата
се качи . . .
И каза ни
с ясен глас:
— Почва вече
първи час!